

Sygnatura akt I C 162/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 stycznia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sek. sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2022 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko **E. B. (dawniej K.)**

o uznanie czynności za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę o podział majątku wspólnego zawartą pomiędzy pozwaną E. B. (dawniej K.) a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G. repertorium A nr 837/2016, obejmującą nieruchomość - lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...) - w celu zaspokojenia wierzytelności objętych następującymi tytułami wykonawczymi:

1) prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 802/18 zasądający kwotę 47.362,32 złotych wraz z odsetkami od dnia 3 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie,

2) koszty w postępowaniach egzekucyjnych toczących się na podstawie ww. tytułu wykonawczego, przyznane przez organ egzekucyjny (Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku K. P. sprawy o sygnaturach akt GKm 48/19 i GKm 63/20)

II. zasądza na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. od pozwanej E. B. (dawniej K.) kwotę 13.941,66 zł (trzyście tysięcy dziewięćset czterdzieści jeden złotych sześćdziesiąt sześć groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty - tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem :

- zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu procesowym kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych

- zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym kwotę 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych

- zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym kwotę 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt I C 162/22

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. w pozwie przeciwko E. B. (dawniej K.) i P. K. wniosła o uznanie za bezskuteczną:

- umowy o podział majątku wspólnego zawartej pomiędzy pozwaną E. B. a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 r. przed notariuszem M. K. w G., rep. A nr 837/2016 obejmującą nieruchomości – lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Sopocie prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem w 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...), oraz

- umowy darowizny zawartej pomiędzy pozwaną E. B. a pozwaną P. K. w dniu 27 lipca 2016 r. przed notariuszem M. K. w G., rep. A nr 2412/2016, obejmującą 1/2 część we współwłasności nieruchomości – lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Sopocie prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem w 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...),

w celu zaspokojenia wierzytelności objętej tytułem wykonawczym:

- prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt VI GC 802/18 zasądającym kwotę 47.362,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, oraz

- prowadzonych na podstawie ww. tytułu wykonawczego postępowań egzekucyjnych.

oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kosztów procesu, kosztów postępowania zabezpieczającego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych ewentualnie zgodnie ze złożonym spisem kosztów.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwana E. B. nabyła własność przedmiotowej nieruchomości bezpłatnie w wyniku umownego podziału majątku wspólnego dokonanego z małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 r. Natomiast pozwana P. K. nabyła udział we własności przedmiotowej nieruchomości wynoszący 1/2 w wyniku umowy darowizny zawartej z matką - E. B. w dniu 27 lipca 2016 r. P. K. jest jednocześnie córką J. K.. Przeciwko poprzedniemu współwłaścicielowi nieruchomości, dłużnikowi powódki J. K. zapadło orzeczenie zasądające na rzecz (...) Sp. z o. o. w G. kwotę pieniężną - wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt VI GC 802/18 zasądający kwotę 47.362,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 7.464 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

W bezskutecznych postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych na podstawie ww. tytułu wykonawczego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsk K. P. pod sygn. GKm 48/19 oraz GKm 63/20 przyznanie zostały na rzecz powódki koszty postępowania egzekucyjnego.

J. K. w toku prowadzonych postępowań sądowych wyzbył się całego majątku zdatnego do egzekucji oraz zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej i osiągnięcia jakichkolwiek dochodów, z których to wierzytelności powódka mogłaby zaspokoić przysługujące jej roszczenie.

Jedynym możliwym sposobem zaspokojenia roszczeń powódki jest egzekucja z należącej do pozwanych nieruchomości przy ul. (...). Sąd Rejonowy w Sopocie w zakończonej sprawie I C 262/17 wyrokiem z dnia 28 lutego 2018 r. uznał za bezskuteczne w stosunku do powódki umowę o podział majątku wspólnego zawartą pomiędzy pozwaną E. B. (wcześniej K.) a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G., rep. A nr 837/2016, obejmującą nieruchomość - lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...), oraz darowiznę zawartą pomiędzy pozwaną E. B. (wcześniej K.) a pozwaną P. K. w dniu 27 lipca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G. rep. A nr 2412/2016, obejmującą 1/2 część we współwłasności nieruchomości - lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...) – w celu zaspokojenia wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi oraz powstałych kosztów postępowań egzekucyjnych, a powyższy wyrok został skontrolowany przez Sąd Okręgowy w Gdańsku, który wyrokiem z dnia 12 marca 2020 r. oddalił wniesione apelacje. (pozew k. 3 -7)

W odpowiedzi na pozew pozwana E. B. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż dowody przedstawione przez powódkę nie potwierdzają, aby w następstwie zawarcia ww. umów J. K. stał się niewypłacalny lub stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed zawarciem umowy, a także, że pozwana uzyskała bezpłatnie korzyść majątkową. Ponadto zaprzeczyła, aby w chwili zawierania ww. umów wiedziała, że J. K. działał ze świadomością pokrzywdzenia powódki. J. K. poczynszy od 5 sierpnia 2016 r. nie zamieszkuje pod adresem wskazanym w treści postanowień Komornika o umorzeniu postępowań egzekucyjnych w sprawach GKm 48/19 oraz GKm 63/20. J. K. już z dniem 12 lipca 2016 r. rozpoczął działalność jako prezes zarządu (...) SP. z o. o., która niezakłócenie prowadzi działalność do dnia dzisiejszego. Uzyskał majątek odrębny nie niższy niż 900.000 zł skoro w wyniku podziału majątku wspólnego pozwana E. B. nabyła własność lokalu mieszkalnego wycenionego zgodnie przez strony na 900.000 zł, a w myśl art. 43 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, zaś zgodnie z umową podział majątku został dokonany bez spłat i dopłat, co uzasadnia wniosek, iż J. K. otrzymał w wyniku tego podziału majątek odrębny w kwocie przynajmniej 900.000 zł. Wierzyciel we wskazanych postępowaniach egzekucyjnych nie składał wniosków o zlecenie komornikowi poszukiwania majątku dłużnika, a komornik ograniczył się do prowadzenia egzekucji pod nieaktualnym adresem dłużnika. Poza tym obydwa postępowania egzekucyjne trwały bardzo krótko, a drugie z nich wszczęte zostało prawie niezwłocznie po umorzeniu pierwszego. Bardziej zasadnym byłoby złożenie do Sądu wniosku o wyjawienie majątku przez dłużnika, czego jednak zaniechano. Wskazane okoliczności skłaniają do konstatacji, że prowadzona egzekucja nie była ukierunkowana na majątek dłużnika, lecz zmierzała do wszczęcia egzekucji z lokalu – jako egzekucji z założenia skutecznej.

E. B. zaznaczył również, iż łączna kwota obciążenia hipotecznego nieruchomości wynosi 900.000 zł, co oznacza, że jest równa jej wartości. Powódka zatem nie uzyskałaby zaspokojenia swoich roszczeń wobec dłużnika w egzekucji prowadzonej z przedmiotowej nieruchomości. Majątek ten oszacowany został przez współwłaścicieli E. B. i J. K. na 1.800.000 zł, i z dniem 17 marca 2016 r. - został w wyniku zawarcia umowy o podział majątku wspólnego – podzielony w częściach równych, bez spłat i dopłat, po 900.000 zł jego wartości. Skoro zatem pozwana przed zawarciem umowy partycypowała w majątku wspólnym do kwoty 900.000 zł, to otrzymując w wyniku zniesienia wspólności majątkowej, taką samą kwotę nie wzbogaciła się, a jedynie utrzymała wartość swego majątku. Co więcej, nabywając na własność lokal obciążony hipoteką w wysokości 750.000 zł majątek jej de facto uległ zmniejszeniu niż zwiększeniu.

Pozwana podkreśliła, że nie miała wiedzy o działaniu dłużnika z pokrzywdzeniem powodowego wierzyciela, ponieważ J. K. nie wtajemniczał pozwanej w sprawy zawodowe, nie ujawniał swoich zarobków, ich wysokości ani źródeł. Z tego względu poczytała ona propozycję podziału majątku wspólnego jako wyjście naprzeciw jej oczekiwaniu na rozwiązanie ich małżeństwa. Propozycja podziału majątku wspólnego wyszła od J. K. i była dla pozwanej satysfakcjonująca i sprawiedliwa, jako że to ona pierwotnie uzyskała prawo do wspomnianego lokalu w postępowaniu administracyjnym, jak i wiedziała o poważnych zasobach finansowych dłużnika, których nie ujawniał we wspólnym gospodarstwie, w żaden sposób nie dzieląc się nimi z pozwaną. Pozwana w 2018 r. wniosła o rozwód, a Sąd Okręgowy w Gdańsku rozwiązał w dniu 7 września 2020 r. małżeństwo przez rozwód. J. K. zatajał prowadzone przeciwko niemu postępowania, a pozwana do czasu pierwszego pozwu o uznanie za bezskuteczne umów o podział majątku wspólnego i umowy darowizny, nie wiedziała o zadłużeniu J. K.. (odpowiedź na pozew E. B. k. 38-44)

Postanowieniem z 25 czerwca 2021 r. Sąd Rejonowy w Sopocie umorzył postępowanie w przedmiotowej sprawie na podstawie art. 182 § 1 pkt 1 kpc. W następstwie wywiezionego przez powódkę zażalenia, Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z 10 lutego 2022 r., sygn. III Cz 425/21 zmienił zaskarżone postanowienie o tyle, że umorzył postępowanie w stosunku do P. K., w pozostałym zakresie oddalając zażalenie. (postanowienie z 25 czerwca 2021 r. k. 92, postanowienie z 10 lutego 2022 r. k. 162)

Pełnomocnik powódki w toku postępowania sprecyzował, iż wnosi o uznanie za bezskuteczną wobec powódki (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. czynności w postaci umowy o podział majątku wspólnego zawartej pomiędzy pozwaną E. B. a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 r. przed notariuszem M. K. w G., rep. A nr 837/2016; pozew - wobec częściowego umorzenia postępowania skierowany jest wyłącznie przeciwko E. B.. (protokół rozprawy z 7 października 2022 r. k. 207, pismo procesowe pełnomocnika powódki z 14 października 2022 r. k. 216)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. K. pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Sp. z o. o. w G.. W 2013 r. doszło do konfliktu pomiędzy nim a ówczesnym prokurentem w spółce.

Dowód: sprawozdanie z działalności spółki (...) Sp. z o. o. za 2013 r. k. 54

E. K. i J. K. byli w związku małżeńskim od 1988 r. W czasie trwania małżeństwa J. K. i E. K. nabyli oni w dniu 30 lipca 1993 r. odrębną własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Sopocie założył księgę wieczystą o numerze (...), wraz z udziałem wynoszącym 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, objętej księgą wieczystą o numerze (...). Po pewnym czasie doszło do osłabienia ich więzi małżeńskiej, w 2016 r. zdecydowali się na ograniczenie wspólnych relacji.

Dowód: częściowo zeznania świadka M. G. k. 210-211; płyta CD k. 213, zeznania świadka Z. S. k. 211-212; płyta CD k. 213, częściowo zeznania pozwanej E. B. k. 209-210; płyta CD k. 213 potwierdzone k. 259

W dniu 17 marca 2016 r. pozwana E. K. i J. K. zawarli w formie aktu notarialnego umowę majątkową małżeńską i umowę o podział majątku wspólnego.

W treści umowy małżonkowie zgodnie oświadczyli, że są właścicielami na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej lokalu przy ul. (...) w S. oraz dokonali podziału majątku wspólnego bez spłat i dopłat w ten sposób, że E. K. nabyła własność nieruchomości - lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...).

Strony umowy wskazały w § 4.1, że niniejszą umową dokonali ostatecznego podziału majątku wspólnego i niniejszy podział czyni zadość wszystkim roszczeniom stron z tego tytułu, również w zakresie ruchomości jak i środków

pieniężnych zgromadzonych w trakcie trwania związku małżeńskiego, a także oświadczyły, że nie mają wobec siebie żadnych roszczeń z tytułu rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątki osobiste, z majątku osobistego na majątek wspólny i majątków osobistych na majątki osobiste.

Dowód: akt notarialny rep. A nr (...) k. 19-20v

Na podstawie Umowy darowizny z dnia 27 lipca 2016 r. zawartej z E. K. P. K. nabyła udział we własności nieruchomości - lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...) wynoszący 1/2. P. K. jest córką J. K. i E. K..

Dowód: akt notarialny Rep. A nr (...) k. 21-22

Z dniem 5 sierpnia 2016 r. J. K. został wymeldowany z adresu stałego przy ul. (...) w S..

Dowód: poświadczenie wymeldowania k. 47

Nieruchomość położona w S. przy ul. (...) jest jedynym składnikiem majątku J. K., z którego powódka może skutecznie przeprowadzić postępowanie egzekucyjne w celu odzyskania zasądzonych należności oraz wierzytelności, które będą zasądzone w przyszłości.

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2018 r. z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. przeciwko E. K. oraz P. K., Sąd Rejonowy w Sopocie w sprawie o sygn. akt I C 262/17:

uznał za bezskuteczne w stosunku do powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowy:

- o podział majątku wspólnego zawartą pomiędzy pozwaną E. B. a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G. repertorium A nr 837/2016, obejmującą nieruchomość - lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...);

- darowizny zawartą pomiędzy pozwaną E. K. a pozwaną P. K. w dniu 27 lipca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G. repertorium A nr 2412/2016, obejmującą 1/2 część we współwłasności nieruchomości - lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...),

w celu zaspokojenia wierzytelności objętych następującymi tytułami wykonawczymi:

1. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 22 stycznia 2016 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 2516/15 zasądający kwotę 30.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, kosztami postępowania w wysokości 5.187,42 zł, kosztami postępowania apelacyjnego w kwocie 3.356 zł oraz kosztami egzekucji w kwocie 2.400 zł;

2. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 2 sierpnia 2016 r., sygn. akt XII Ga 404/16 zasądający koszty postępowania w kwocie 3 356 zł;

3. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 1 lipca 2016 r., IV Wydział Pracy, sygn. akt IV P 117/15 zasądający kwotę 8.286,09 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w wysokości 3.855,40 zł;
4. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt VIII Pa 52/16 zasądający koszty postępowania w kwocie 1.473,36 zł;
5. prawomocny wyrok z dnia 26 września 2016 r., IV Wydział Pracy, sygn. akt IV P 259/15 zasądający kwotę 6.958,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w wysokości 6.056,27 zł;
6. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 9 lutego 2017 r., VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VII Pa 4/17 zasądający koszty postępowania w wysokości 1.023,36 zł;
7. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 25 października 2016 r., IV Wydział Pracy, sygn. IV P 171/15 zasądający kwotę 5.660 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w wysokości 2833,96 zł;
8. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2017 r., VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt VII Pa 14/17 zasądający kwotę 1.248,36 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;
9. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni IV Wydziału Pracy z dnia 2 listopada 2016 r. sygn. akt IV P 515/15 zasądający kwotę 7.343,24 zł wraz z odsetkami za opóźnienie za okres od 3 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w wysokości 3.690,84 zł;
10. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 marca 2017 r., sygn. akt VII Pa 15/17 zasądający kwotę 1.248,36 zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu apelacyjnym;
11. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 4 listopada 2016 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 2212/15 zasądający kwotę 15.000 zł wraz z odsetkami ustawowym za opóźnienie oraz kosztami procesu w kwocie 5.072,63 zł;
12. prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2017 r., XII Wydział Gospodarczy Odwoławczy, sygn. akt XII Ga 57/17, zasądający koszty postępowania apelacyjnego;
13. koszty postępowań w tym koszty zastępstwa procesowego w aktualnie toczących się postępowaniach egzekucyjnych na podstawie ww. tytułów wykonawczych przyznane przez organ egzekucyjny;
14. prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni VI Wydział Gospodarczy z dnia 5 lipca 2017 r., VI GC 1703/16.

rozstrzygając o kosztach postępowania.

W następstwie wywiezionych przez strony apelacji Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z 12 marca 2020 r., sygn. XVI Ca 163/19 zmienił zaskarżony wyrok jedynie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 28 lutego 2018 r. o sygn. akt I C 262/17 k. 16-17v, odpis wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z 12 marca 2020 r., sygn. XVI Ca 163/19 k. 18

Przeciwko J. K. wydany został m. in. wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 802/18 zasądający na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 47.362,32 zł wraz z odsetkami od dnia 3 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie oraz 7.464 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Dowód: odpis wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 802/18 k. 13

Postępowanie egzekucyjne prowadzone na podstawie ww. tytułu wykonawczego (VI GC 802/18) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku K. P. pod sygn. GKm 48/19 z innych składników majątku J. K. zostało postanowieniem z dnia 3 grudnia 2019 r. umorzone wobec bezskuteczności egzekucji. Postanowieniem tym Komornik ustalił koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym należne powodowemu wierzycielowi na 1.350 zł oraz należny od dłużnika na rzecz wspomnianego wierzyciela zwrot wydatków - 52,09 zł.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. złożył następnie 9 marca 2020 r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku K. P. zarejestrowany pod sygn. GKm 63/20 wnioski o wszczęcie egzekucji wobec dłużnika J. K. na podstawie ww. wyroku z: wynagrodzenia za pracę lub świadczenia emerytalno-rentowego, wierzytelności oraz innych praw majątkowych dłużnika, rachunków bankowych, a w przypadku bezskuteczności egzekucji z ww. sposób, także z ruchomości. Wniósł również o wszczęcie egzekucji na podstawie ww. prawomocnego postanowienia Komornika z 3 grudnia 2019 r., sygn. GKm 48/19. Postępowanie to toczyło się pod sygn. GKm 63/20. Do Urzędu Skarbowego w S. Komornik skierował zawiadomienie o zajęciu wierzytelności dłużnika należnych mu od dłużnika zajętej wierzytelności. Komornik wystąpił do (...) S.A. z zapytaniem o rachunki bankowe dłużnika. (...) S.A. oraz Banku Spółdzielczego w B. skierował zawiadomienie o zajęciu wierzytelności dłużnika z rachunku bankowego. Postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. GKm 63/20 wobec bezskuteczności egzekucji zostało postanowieniem z 4 sierpnia 2020 r. umorzone oraz przyznano wierzycielowi koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu egzekucyjnym w wysokości 1.350 zł oraz obowiązek zwrotu przez dłużnika na rzecz wierzyciela kwoty 43,59 zł.

W umowie sprzedaży udziałów rep. A nr 822/2020 sporządzonej przez notariusz B. W., poświadczającej własnoręczność podpisów pod umową, wskazano, jako adres zamieszkania J. K. - ul. (...) w S.

Dowód: postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z 3 grudnia 2019 r. k. 14, wnioski o wszczęcie egzekucji z 9 marca 2020 r. k. 2-3 akt GKm 63/20, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji wraz z awizowaną korespondencją k. 9-9v akt GKm 63/20, wezwanie do złożenia wykazu majątku k. 12 akt GKm 63/20, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności k. 13 akt GKm 63/20, zapytanie o rachunki bankowego dłużnika k. 15 akt GKm 63/20, zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego k. 16-17 akt GKm 63/20, zawiadomienie dłużnika o zajęciu rachunku bankowego k. 18 akt GKm 63/20, postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z 4 sierpnia 2020 r. k. 15, k. 25 akt egzekucyjnych GKm 63/20, poświadczenie własnoręczności podpisów pod umową sprzedaży rep. A nr 822/2020 k. 133

J. K. zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek w zakresie działalności agentów i brokerów ubezpieczeniowych – data wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej: 8 sierpnia 2016 r.

Funkcję Prezesa Zarządu "J. (...)" Sp. z o. o. z siedzibą w G. do 2020 r. pełniła E. K., J. K. był wówczas wiceprezesem zarządu, obecnie J. K. pełni funkcję prezesa zarządu "J. (...)" Sp. z o. o. z siedzibą w G., w której współnikami są E. K. oraz P. K.

J. K. uzyskiwał wynagrodzenie ze stosunku pracy w wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia, sumarycznie w 2016 r. - 2.609,24 zł, w 2017 r. - 4.000 zł, w 2018 r. - 25.200 zł, w 2019 r. - 27.000 zł, w 2020 r. - 31.200 zł. Nadto w 2016 r. wykazał stratę rzędu 37.934,47 zł z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej 93.606,88 zł.

Na przestrzeni lat 2016-2018 dokonane przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku K. P. zajęcia wynagrodzenia za pracę oraz innych wierzytelności J. K. w "J. (...)" Sp. z o. o. okazały się bezskuteczne.

W zaświadczeniu z 6 września 2022 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku K. P. wskazał, że prowadził z wniosku wierzyciela (...) Sp. z o.o. w (...) postępowań egzekucyjnych, które zakończyły się z powodu bezskuteczności egzekucji w stosunku do dłużnika J. K.; ustalono, że na rachunkach bankowych dłużnika brak środków pieniężnych podlegających potrąceniom, dłużnik nie posiada nieruchomości, jest wprawdzie zatrudniony, lecz jego wynagrodzenie za pracę jest wolne od potrąceń (wynagrodzenie minimalne).

"J. (...)" Sp. z o. o. w 2019 r. uzyskała zysk netto 351.580 zł, który na podstawie uchwały zwyczajnego zgromadzenia wspólników został przeznaczony na pokrycie straty z lat ubiegłych i na kapitał zapasowy spółki, zaś w roku 2020 zysk ten wyniósł 248.493,89 zł, i również mocą uchwały spółki został przekazany na kapitał zapasowy.

Dowód: wydruk z (...) J. K. k. 48, wyciąg odpisu KRS "J. (...)" Sp. z o. o. w (...), 66-67 , oświadczenie J. K. z 4 lutego 2020 r. k. 50, i informacja o dokonanych czynnościach w związku z art. 763 kpc z dnia 21 października 2016 r. k. 69, zajęcie wynagrodzenia za pracę z 21 lutego 2018 r. k. 70, zajęcie wierzytelności z 21 lutego 2018 r. k. 71, informacja z 3 października 2020 r. "J. (...)" Sp. z o. o. k. 197-199, zaświadczenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku z 6 września 2022 r. K. P. k. 201, kopia uchwały nr 3/2021 (...)J. (...)" Sp. z o. o. k. 205, kopia uchwały nr 6/2021 (...)J. (...)" Sp. z o. o. k. 206, deklaracje podatkowe k. 235-239, 247-256

E. K. złożyła pozew o rozwiązanie małżeństwa zawartego z J. K. w dniu 27 lutego 1988 roku bez orzekania o winie w 2018 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 września 2020 roku w sprawie II C 4464/18 rozwiązano poprzez rozwód związek małżeński zawarty w dniu 27 lutego 1988 roku i zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego w S. pod numerem (...) pomiędzy E. K. a J. K. bez orzekania o winie.

Dowód: kopia pozwu rozwodowego k. 52, odpis wyroku z 7 września 2020 r. Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 4464/18 k. 77

E. K. zmieniła nazwisko i obecnie nazywa się E. B.

okoliczność niesporna

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci m. in. orzeczeń sądowych, umów zawartych w formie aktu notarialnego, orzeczeń Komornika Sądowego w postępowaniu egzekucyjnym oraz innej korespondencji komornika tj. dokumentach zgromadzonych w aktach niniejszego postępowania, aktach egzekucyjnych GKm 48/19, GKm 63/20 prowadzonych przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk – Północ w Gdańsku K. P., wydruków z księgi wieczystej, deklaracji podatkowych. Dokumenty urzędowe korzystały z domniemania autentyczności i prawdziwości. Dokumenty prywatne w postaci umów były sporządzone w formie aktu notarialnego, nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie budziły wątpliwości Sądu. Ich autentyczność ani wiarygodność nie była kwestionowana. Dlatego Sąd uznał je za wiarygodny dowód czynności prawnych dokonanych przez pozwaną E. B. i J. K..

Sąd zważył, że przedłożone przez pozwaną wydruki uchwał Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. w G. stanowiły jedynie dowód tego, że pozwana i P. K. są wspólnikami tej spółki oraz że Spółka ta osiągnęła w 2020 roku zysk netto w wysokości 248493,89 zł, a w 2019 roku – zysk netto w wysokości 351580 zł, który to zysk w obu przypadkach został w całości przekazany na kapitał zapasowy spółki. Dowody te nie wskazują jednak na istnienie składników majątkowych po stronie dłużnika J. K.. J. K. pełni w tej spółce funkcję Prezesa Zarządu i pobiera z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości nieprzekraczającej wynagrodzenia minimalnego, niepodlegającego egzekucji. J. K. nie posiada udziałów w spółce ani nie przysługują mu inne wierzytelności wobec spółki z tytułu osiągniętego przez nią zysku. Dowody te nie dają więc podstaw do poczynienia ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

W ocenie Sądu nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy dokumenty w postaci pisma "J. (...)" Sp. z o. o. z 26 października 2016 r. (k.68) kierowanego do Komornika Sądowego K. P., iż J. K. nie otrzymuje

żadnego wynagrodzenia z jakiegokolwiek tytułu oraz zawiadomienie z 28 stycznia 2021 r. o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (k. 74-76). Sąd kwestię uzyskiwanych przez dłużnika dochodów ustalił na podstawie informacji z 3 października 2020 r. "J. (...)" Sp. z o. o. oraz deklaracji podatkowych.

Sąd nie wziął także pod uwagę złożonych przez pozwaną: pisma mBanku – wezwanie do zapłaty z 28 września 2022 r. k. 221 oraz potwierdzenia przelewów k. 222-224 - dokumenty te dotyczyły okoliczności, które nie miały znaczenia dla oceny zasadności powództwa wobec treści art. 527 i n. k.c.

Sąd nie miał podstaw do kwestionowania szczerości zeznań świadka M. G., jednak nie miały one znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych w sprawie. W odniesieniu do kwestii podziału majątku E. i J. K. wiedza świadka opierała się na tym, co świadek usłyszał od małżonków K. i miała charakter ogólnikowy. Świadek nie miał wiedzy co do szczegółów podziału, konkretnych składników majątkowych i ich wartości. Dlatego na podstawie zeznań świadka M. G. nie było możliwe ustalenie, że wskutek podziału majątku wspólnego E. i J. K. – dłużnik J. K. uzyskał określone składniki majątkowe o określonej wartości.

Sąd nie przyjął za podstawę swoich ustaleń faktycznych zeznań świadka Z. S., albowiem zeznania te były lakoniczne, świadek wprost przyznała, że nie są jej znane okoliczności podziału majątku E. i J. K..

Sąd jedynie w pewnym zakresie oparł się na zeznaniach pozwanej E. B., tj. co do relacji panujących w związku małżeńskim z J. K.. W przeważającym zakresie zeznania pozwanej ograniczyły się do konfrontacji ze stanowiskiem strony powodowej i stanowiły próbę wykazania, iż na skutek podziału majątku wspólnego J. K. otrzymał znaczne środki finansowe, niemniej jednak w tym zakresie twierdzenia pozwanej nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, w związku z tym Sąd odmówił im wiary.

Postanowieniem wydanym na rozprawie 19 grudnia 2022 r. Sąd pominął dowód z wyjaśnień J. K. złożonych w toku postępowania karnego sygn. IX K 359/21 Sądu Rejonowego w Gdyni oraz PR 2 Ds (...).2020. Należy mieć na uwadze, że inna jest sytuacja procesowa oskarżonego/ podejrzanego i charakter oraz zakres gwarancji procesowych w postępowaniu karnym. Stojąc pod zarzutem karnym oskarżony/ podejrzany nierzadko stara się umniejszyć własną odpowiedzialność. Sąd pominął wskazany dowód na podstawie art. 235(2) § 1 pkt 5 kpc jako zmierzający jedynie do przedłużenia postępowania. W niniejszej sprawie J. K. odmówił składania zeznań.

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. żądała uznania za bezskuteczną umowy o podział majątku wspólnego zawartej pomiędzy między pozwaną E. K. a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 r. przed notariuszem M. K. w G. rep. A nr 837/2016 obejmującą nieruchomości – lokal mieszkalnym nr (...) położony w S. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem w 17/100 części we współwłasność nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...).

Zgodnie z art. 527 § 1 k.c., gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. W myśl art. 527 § 2 k.c., czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Stosownie do treści art. 527 § 3 k.c., jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli korzyść majątkową uzyskała osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Zgodnie z art. 528 k.c. i 529 k.c., jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności

nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela. Jeżeli w chwili darowizny dłużnik był niewypłacalny, domniemywa się, iż działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. To samo dotyczy wypadku, gdy dłużnik stał się niewypłacalny wskutek dokonania darowizny. Uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli następuje w drodze powództwa lub zarzutu przeciwko osobie trzeciej, która wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową (art. 531 § 1 k.c.).

Istotą pokrzywdzenia wierzyciela jest powstanie w wyniku dokonania przez dłużnika czynności prawnej sytuacji, która powoduje niemożność, ewentualnie utrudnienie lub też odwleczenie zaspokojenia wierzyciela (wyr. SN z 28.11.2001 r., IV CKN 525/00, Biul. SN 2002, Nr 5, s. 11; wyr. SN z 22.10.2004 r., II CK 128/04, Biul. SN 2005, Nr 2, poz. 16). Jeśli komornicza egzekucja świadczenia pieniężnego przeprowadzona z jednej choćby części składowej majątku dłużnika okaże się nieskuteczna, jest to wystarczające do przyjęcia, że wykazana została w ten sposób niewypłacalność dłużnika zalegającego z zapłatą (wyr. SA w Krakowie z 14.10.2010 r., I ACa 875/10, niepubl.). Dla stwierdzenia istnienia przesłanki pokrzywdzenia wierzyciela konieczne jest także stwierdzenie istnienia związku przyczynowego między kwestionowaną czynnością prawną dłużnika a powstaniem (lub powiększeniem) stanu niewypłacalności. Nie chodzi tu jednak o adekwatny związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., lecz o zwykłe wykazanie tego, że zaskarżona czynność spowodowała rezultat w postaci niewypłacalności dłużnika, lub też że powiększyła stan niewypłacalności (wyr. SN z 22.10.2004 r., II CK 128/04, Biul. SN 2005, Nr 2, poz. 16). Dana czynność prawna musi być w tym ujęciu warunkiem koniecznym powstania lub pogłębienia się stanu niewypłacalności dłużnika (P. Machnikowski, [w:] Gniewek, Machnikowski, Komentarz 2013, art. 527, Nb 31; W. Popiołek, [w:] Pietrzykowski, Komentarz 2011, t. II, art. 527, Nb 32). Skarga pauliańska będzie zatem mogła zostać skierowana wyłącznie przeciwko czynności, która stała się bezpośrednią przyczyną powstania lub pogłębienia stanu niewypłacalności dłużnika.

Zgodnie z art. 534 k.c. uznanie czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat pięciu od dokonania tej czynności. Kwestia zachowania terminu przez powódkę była w przedmiotowej sprawie bezsporna, do czynności skarżonej przez powódkę doszło w dniu 17 marca 2016 r., pozew w niniejszym postępowaniu został zaś złożony w dniu 28 września 2020 r. zatem z całą pewnością przed upływem pięcioletniego terminu.

Sąd zważył także, iż w sprawie I C 262/17 Sąd Rejonowy w Sopocie wydał prawomocny wyrok, uznając za bezskuteczną umowę kwestionowaną w niniejszej sprawie w stosunku do powódki. Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, Sąd był związany ustaleniami pkt I i II prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Sopocie wydanego w sprawie I C 262/18, co do tego, iż:

- umowa o podział majątku wspólnego E. i J. K. skutkowałą nieodpłatnym uzyskaniem przez E. K. przysporzenia majątkowego,
- wskutek tej umowy doszło do pokrzywdzenia powódki jako wierzyciela, bowiem J. K. wyzbył się składnika majątkowego, z którego mogła być prowadzona egzekucja wierzytelności przysługujących powódce w dacie zawierania powyższej umowy,
- zawierając tę umowę J. K. działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

Powyższe okoliczności zostały również wykazane w toku postępowania dowodowego w niniejszej sprawie.

Oceniając niniejsze powództwo i okoliczność spełnienia się przesłanek z art. 527 k.c. Zgodnie ze wskazanym przepisem strona powodowa winna wykazać następujące przesłanki:

- dokonanie przez dłużnika czynności prawnej z osobą trzecią,
- uzyskanie wskutek tej czynności korzyści majątkowej przez osobę trzecią,

- istnienie godnego ochrony interesu wierzyciela w postaci wierzytelności,
- pokrzywdzenie wierzyciela wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika,
- dokonanie przez dłużnika czynności ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela.

Fakt dokonania przez dłużnika czynności prawnej z osobą trzecią był w niniejszej sprawie niekwestionowany, Sąd nie miał także wątpliwości, że pozwana E. B. wskutek tej czynności uzyskała korzyść majątkową. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż na podstawie umowy z dnia 17 marca 2016 r. pozwana uzyskała własność nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w Sopocie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczysta KW nr (...) nieodpłatnie, a dodatkowo strony w umowie wskazały, że nie mają wobec siebie żadnych roszczeń z tytułu nakładów na majątek wspólny i majątki osobiste. Przed zawarciem wskazanej umowy przedmiotowa nieruchomość objęta była majątkową wspólnością ustawową. W myśl art. 43 § 1 k.r.o., oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. W takiej sytuacji nie budzi wątpliwości, iż w następstwie zawarcia wspomnianej umowy, pozwana uzyskała korzyść przenoszącą ww. ustawowy udział.

Podkreślenia wymaga, że wprawdzie na nieruchomości ciążyą dwie hipoteki o wysokości wskazanej w księdze wieczystej o numerze (...): kaucyjna w wysokości 750.000 zł ustanowiona na rzecz (...) BANK S. A. oraz zwykła na kwotę 150.000 zł na rzecz Towarzystwa (...) S. A., jednakże z pisma (...) S. A. z 28 września 2022 r. - wezwania do zapłaty, wynika, iż zadłużenie wobec (...) S. A. (dawniej (...) Bank S. A.) z tytułu kredytu zabezpieczonego ww. hipoteką kaucyjną wynosi 134.420,91 zł. A zatem łączna wartość ograniczonych praw rzeczowych wpisanych w dziale IV ww. księgi wieczystej wynosi znacznie mniej niż wartość nieruchomości (900.000 zł).

Sąd nie miał także wątpliwości, iż zawierając umowę z dnia 17 marca 2016 r. dłużnik działał w celu pokrzywdzenia powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., skoro - jak wynika z akt sprawy - na dzień zawarcia w/w umowy wydano przeciwko niemu szereg wyroków zasądających należności pieniężne na rzecz powódki, kilka następnych postępowań toczyło się. Dlatego J. K. musiał liczyć się z ewentualnością zasądzenia od niego na rzecz powódki kolejnych należności. Z akt egzekucyjnych dotyczących postępowań z wniosku powódki przeciwko J. K. wynika, że prowadzona egzekucja z innych składników majątkowych dłużnika okazała się bezskuteczna.

Podnoszony przez pozwaną zarzut dotyczący kwestii adresu, na jaki wysyłana była w sprawach GKm 48/19 oraz GKm 63/20 korespondencja przez Komornika Sądowego K. P. (ul. (...) w S.) - nie był zasadny. Przede wszystkim nie może budzić wątpliwości, że korespondencja ta kierowana była na adres zamieszkania dłużnika. W umowie sprzedaży udziałów rep. A nr 822/2020 notariusz B. W., poświadczającej własnoręczność podpisów pod umową, wskazano, jako adres zamieszkania J. K.: ul. (...) w S.. Oznacza to, że korespondencja przez Komornika wysyłana była na właściwy adres. Adres zameldowania nie musi być tożsamy z adresem zamieszkania. Nadto, kwestia prawidłowości doręczeń w toku postępowań egzekucyjnych nie jest badana w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną i nie ma istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt VI GC 802/18 prowadzone były postępowania egzekucyjne GKm 48/19 i GKm 63/20, które zostały umorzone wobec bezskuteczności egzekucji. Komornik K. P. podjął szereg czynności egzekucyjnych. W ocenie Sądu powódka wykazała, iż dłużnik nie posiada majątku umożliwiającego wierzycielowi zaspokojenie z niego przysługującego roszczenia. Poza tym w zaświadczeniu Komornika K. P. z 6 września 2022 r. wskazano, iż Komornik ten prowadził z wniosku powodowego wierzyciela 19 postępowań egzekucyjnych, które zakończyły się z powodu bezskuteczności egzekucji w stosunku do dłużnika J. K.. W takiej sytuacji czynienie zarzutu, iż postępowanie egzekucyjne nie było prowadzone wszechstronnie (brak zlecenia komornikowi poszukiwania majątku oraz niezłożenie wniosku do Sądu o wyjawienie majątku dłużnika) - nie zasługuje na uwzględnienie. Okres kilku miesięcy przedzielający postępowania GKm 48/19 oraz GKm 63/20 nie może być uznany za zbyt krótki; za takowy nie może być również uznany czas trwania wskazanych postępowań egzekucyjnych - czas ten jest bowiem determinowany okolicznościami danego postępowania. Dokonanie

wyboru komornika jest prawem wierzyciela gwarantowanym ustawowo. Skoro ustawodawca daje wierzycielowi wybór, to nie można wierzycielowi czynić zarzutu wskazując, iż dokonał wyboru niewłaściwego komornika.

Oceniając przesłanki uznania czynności za bezskuteczną wobec wierzyciela Sąd miał na uwadze również fakt, iż pozwana E. B. w wyniku zawarcia umowy o podział majątku wspólnego uzyskała nieodpłatnie przysługujące dłużnikowi prawo do wymienionego w tej umowie składnika majątkowego, co sprawia, że powódka nie musiała wykazywać okoliczności, iż pozwana wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że J. K. działał wówczas ze świadomością pokrzywdzenia wierzycielki (powódki), a z kolei pozwana nie mogła bronić się zarzutem przeciwnym (art. 528 k.c.) Jest to zatem dalej idące ułatwienie dla wierzyciela niż przewidziane w art. 527 § 3 k.c. domniemanie o wiedzy osoby bliskiej dłużnikowi, która uzyskała od niego korzyść majątkową, iż wiedziała ona, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Z powyższego względu bez znaczenia w przedmiotowej sprawie była okoliczność, czy pozwana E. B. przed dokonaniem spornej czynności pozostawała w faktycznej separacji z mężem, na co wskazywała pozwana w treści swoich zeznań.

Oceniając powództwo strony powodowej Sąd miał także na uwadze treść art. 533 k.c. zgodnie z którym osoba trzecia, która uzyskała korzyść majątkową wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, może zwolnić się od zadośćuczynienia roszczeniu wierzyciela żądającego uznania czynności za bezskuteczną, jeżeli zaspokoi tego wierzyciela albo wskaże mu wystarczające do jego zaspokojenia mienie dłużnika.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie pozwana w żadnym stopniu nie wykazała zasadności zarzutu, do którego odnosi się w/w przepis. Co więcej, dokonane przez pozwaną wpłaty na rzecz Komornika prowadzącego różne postępowania egzekucyjne z wniosku powodowego wierzyciela, a więc wpłaty kwot: 23.311,89 zł w dniu 17 maja 2021 r., 14.454,79 zł w dniu 21 września 2022 r., 258.359,20 zł w dniu 5 lipca 2022 r. - nie odnosiły się do postępowań GKm 48/19 oraz GKm 63/20 prowadzonych na podstawie wspomnianego tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni wydanego w sprawie VI GC 802/18. Poza tym analiza znajdujących się w aktach sprawy deklaracji podatkowych wskazuje, iż uzyskiwane przez J. K. w latach 2016-2020 wynagrodzenie za pracę było wolne od potrąceń (jako wynagrodzenie minimalne). E. B. nie wykazała również, jakimi środkami dysponuje dłużnik ani gdzie się one znajdują. Ponadto "J. (...)" Sp. z o. o. jest podmiotem odrębnym od dłużnika J. K.. Spółka ta wprowadziła w 2019 r. oraz 2020 r. wykazała zysk netto na poziomie odpowiednio 351.580 zł oraz 248.493,89 zł jednakże środki te, co wynika z treści uchwał zwyczajnego zgromadzenia wspólników, zostały przeznaczone na pokrycie straty z lat ubiegłych i na kapitał zapasowy.

Nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia zmiany osobowe w spółce "J. (...)" Sp. z o. o. w zakresie przysługujących udziałów (oświadczenie pozwanej stanowiące załącznik do protokołu, w szczególności k. 246v) Pozwana nie wykazała, iż niniejsze postępowanie ukierunkowane jest na osiągnięcie celu niezgodnego z zasadami współżycia społecznego. Poza tym uwzględnienie skargi pauliańskiej w zakresie danego składnika majątkowego powoduje, iż możliwe będzie skierowanie do niego egzekucji. Nie jest to sytuacja tożsama z nabyciem przez powoda udziału w przedmiotowym lokalu.

Mając na uwadze dotychczasowe zważania Sąd musiał odnieść się na koniec do kwestii wykazania przez stronę powodową posiadania wierzytelności wobec J. K.. Sąd zważył przy tym, iż brzmienie art 527 k.c. nie wskazuje, by dla uwzględnienia powództwa opartego na skardze pauliańskiej konieczne było wykazanie istnienia i wysokości wierzytelności przysługującej skarżącemu przeciwko dłużnikowi. Wymóg ten wynika jednak z istoty i celu tej instytucji. Uznania czynności za bezskuteczną może domagać się bowiem tylko osoba, która posiada przymiot wierzyciela. Nie jest wprowadzić konieczne, aby wierzytelność była już wymagalna, jak również, aby odnośnie do danej wierzytelności istniał już tytuł egzekucyjny, jednakże samo wykazanie istnienia wierzytelności jest nieodzowne. Na wierzycielu zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6 k.c. spoczywa również ciężar dowodu, iż przysługująca mu wierzytelność wskutek dokonania zaskarżonej czynności prawnej nie może zostać zaspokojona z majątku dłużnika. Innymi słowy, wierzyciel ma obowiązek wykazać, że na skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu niż był przed dokonaniem tej czynności (art. 527 § 2 k.c.). Ustalenie niewypłacalności dłużnika bądź stopnia tej niewypłacalności nie jest zaś możliwe bez uprzedniego dokonano

ustalenia tytułu i wysokości wierzytelności. W świetle powyższych uwag, nie może zatem ulegać wątpliwości, iż wierzytelność, co do której wierzyciel domaga się ochrony powinna być skonkretyzowana i precyzyjnie pod względem swej wysokości oznaczona. Stanowisko to potwierdza pogląd konsekwentnie prezentowany w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym, w wyroku uwzględniającym powództwo oparte na instytucji skargi pauliańskiej sąd ma obowiązek oznaczyć zakres udzielonej wierzycielowi ochrony poprzez dokładne określenie przysługującej mu względem dłużnika wierzytelności (vide: wyrok SN z 13 lutego (...), III CRN 546/69, OSNC 1970/10/192, uchwała z 13 października 1995 r., III CZP 139/95, OSNC 1996/1/17, wyrok z dnia 27 listopada 2003 r., III CKN 355/01). Oznacza to, że powódka zakreślając granice swojego żądania, powinna skonkretyzować tę wierzytelność (wierzytelności) zarówno pod względem podmiotowym jak i przedmiotowym. Odnieść się należało zatem do zarzutu strony pozwanej, iż w dacie zawarcia umowy o podział majątku wspólnego rep. A nr 837/2016, tj. w dniu 17 marca 2016 r., wierzytelności mające podlegać w niniejszej sprawie pauliańskiej ochronie sądowej nie istniały, ponieważ powstały na mocy wyroku przez Sąd Rejonowy w Gdyni sygn. akt VI GC 802/18, a więc w dniu 30 października 2018 r. Zdaniem Sądu, w dacie zawarcia ww. umowy, wierzytelność powódki istniała, i była wymagalna, na co wskazuje, zasądzenie w wyroku z 30 października 2018 r. Sądu Rejonowego w Gdyni, sygn. VI GC 802/18 odsetek od należności głównej (47.362,32 zł) – od dnia 3 lutego 2015. Odsetki zaś nalicza się od dnia następnego od dnia wymagalności świadczenia głównego. Powódka zatem wykazała istnienie i wymagalność wierzytelności w dniu zawarcia przez E. B. z J. K. umowy o podział majątku wspólnego.

Wobec powyższego Sąd w punkcie I. wyroku na podstawie art. 527 k.c. i art. 528 k.c., a także 531 § 2 k.c. w odniesieniu do pozwanej E. B. uznał za bezskuteczną w stosunku do powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. umowę:

- o podział majątku wspólnego zawartą pomiędzy pozwaną E. B. (dawniej K.) a jej małżonkiem J. K. w dniu 17 marca 2016 roku przed notariuszem M. K. w G. repertorium A nr 837/2016, obejmującą nieruchomości - lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ulicy (...), dla którego Sąd Rejonowy prowadzi księgę wieczystą numer (...) wraz z udziałem 17/100 części we współwłasności nieruchomości wspólnej, którą stanowią grunt obejmujący działkę nr (...) obszaru 300m² oraz części wspólne budynku i urządzenia, które nie służą do wyłącznego użytku właścicieli poszczególnych lokali, objętych księgą wieczystą nr (...) – w celu zaspokojenia wierzytelności objętych następującymi tytułami wykonawczymi:

- prawomocny wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 30 października 2018 r., VI Wydział Gospodarczy, sygn. akt VI GC 802/18 zasądający kwotę 47.362,32 zł wraz z odsetkami od dnia 3 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości ustawowych odsetek za opóźnienie,
- koszty w postępowaniach egzekucyjnych toczących się na podstawie ww. tytułu wykonawczego, przyznane przez organ egzekucyjny - Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsk K. P. - sprawy o sygn. akt GKm 48/19 i GKm 63/20.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania. Pozwana obowiązana jest zatem do zwrotu powódce kosztów postępowania. Ustalając wysokość kosztów należnych stronie powodowej Sąd miał na uwadze spis kosztów przedłożony przez powódkę. Jednakże analiza spisu prowadzi do przekonania, iż nie wszystkie ujęte w nim kwoty winny zostać przez Sąd uwzględnione. Należy zaznaczyć, iż spis kosztów jest dokumentem prywatnym mającym znaczenie prawne, konkretyzuje bowiem podstawę orzeczenia o ich zwrocie. Dlatego powinien prawdziwie i szczegółowo wskazywać żadaną kwotę oraz jej części składowe, ze wskazaniem tytułu poszczególnych pozycji. Jego rzetelność podlega natomiast kontroli sądu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 1987 r., IV PZ 32/87, OSNCP 1988, nr 7-8, poz. 108 oraz z dnia 21 maja 1975 r., IV PZ 24/75, OSNCP 1976, nr 3, poz. 50).

I tak, Sąd nie uwzględnił wskazanych w spisie kosztów wpisu ostrzeżeń o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości w KW nieruchomości albowiem nie są to koszty związane z niniejszym postępowaniem.

Sąd zasądził zwrot na rzecz powódki kosztów opłaty od pozwu w wysokości 3.301 zł (w tym 1/4 w postępowaniu zabezpieczającym – art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) oraz opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Odnosząc się do wskazanego przez pozwaną wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 10.800,00 zł, Sąd ważył, iż powódka w toku postępowania nie złożyła wniosku o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego w stawce przewyższającej wynagrodzenie minimalne. Dodatkowo ze sporządzonego spisu nie wynika zasadność przyznania kwoty w w/w wysokości. Do wniosku nie została złożona żadna umowa, spis kosztów nie zawiera w tym zakresie żadnego uzasadnienia. W odniesieniu do wynagrodzenia pełnomocnika Sąd uznał zatem za uzasadnione przyznanie wynagrodzenia w wysokości 5.400 zł, ustalając je na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

Sąd uwzględnił żądanie powódki w zakresie kosztów dojazdu pełnomocnika w kwocie 1.845,66 zł. Koszty te zostały wykazane, nadto bezspornym jest, iż Sąd winien stronie wygrywającej zwrócić faktyczne koszty dojazdu pełnomocnika (uchwała SN z dnia 29 czerwca 2016 r.; wyrok SA w Katowicach z dnia 21 marca 2017 r. sygn. akt V ACa 542/16).

Zasadne było również żądanie zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego, w tym 1.350 zł kosztów zastępstwa – zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 wskazanego rozporządzenia oraz 661 zł opłaty od zażalenia (piątą część z 3.301 zł). Uwzględnić należało również koszty w postępowaniu zabezpieczającym o sygn. I Co 387/20 tut. Sądu, które obejmowały: 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 20 ww. rozporządzenia; wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Nie ulega wątpliwości, że powołane rozporządzenie, tak jak wcześniejsze regulujące wysokość wynagrodzenia pełnomocnika w postępowaniu cywilnym, nie określało wysokości wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w postępowaniu zabezpieczającym. Zatem należało przyjąć, iż w niniejszej sprawie najbardziej zbliżone są stawki za prowadzenie spraw egzekucyjnych, a więc § 8 ust. 1 pkt 7 – w sprawach egzekucyjnych przy egzekucji z nieruchomości - 50% stawki obliczonej na podstawie § 2, a przy egzekucji innego rodzaju - 25% tej stawki, a więc $5.400 \text{ zł} / 5 = 1.350 \text{ zł}$. Nadto uwzględnić należało 17 zł opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Łącznie, więc Sąd w punkcie II wyroku zasądził na rzecz powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. od pozwanej E. B. kwotę 13.941,66 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym tytułem:

- zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu procesowym 5.400 zł,
- zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym 1.350 zł,
- zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym 1.350 zł.

O odsetkach w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego - od kosztów procesu, Sąd orzekł zgodnie z art. 98 § 1(1) kpc, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

S., 24.01.2023 r.